

bedre, maaske snarere slettere, og man maa se hen til, hvad der i det hele kan indvindes ved Driften af Baner her i Landet. Det ærede Medlem mindede om, at Indtægten af Statsbanerne var omtrent 2 pCt; men der er adskillige private Baner, endogsaa i gode Egne, som ingen Indtægt kunne skaffe, derfor maa der gøres et billigt Skøn gældende. Et æret Medlem (Rump) lagde imidlertid ikke Bægt paa det Tab, der vilde fremkomme for Statskassen, og en anden æret Taler (Breinholt) trøstede sig med, at hvad Staten fik mindre ind i Forpagtningsafgift, fik den ind som Aktionær i Odense—Svendborg Banen. Det er ogsaa en Betragtning, som kan anstilles. Jeg antager imidlertid, at dette samlede Anlæg giver 3 pCt. i Overstud, og det ærede 5te Medlem for 2den Kres (Lunn) maa være enig med mig i, at man nok kan forudsætte, at den samlede Linie Nyborg—Jaaborg giver 3 pCt. i Overstud, hvorledes stiller Forholdene sig da faktisk? De stille sig saaledes, at af disse 3 pCt. faar Staten $2\frac{2}{3}$ pCt. og Jærnbanelsselskabet $\frac{1}{3}$ pCt. Altsaa hele den Forstel, der faktisk bliver, naar der er betinget 3 pCt. eller 2 pCt., er $\frac{1}{3}$ pCt. Det er ikke de 2 pCt., der alene er betinget, men af hvad der gaar ud over 2 pCt., tilfalder der Staten $\frac{2}{3}$ og Selskabet $\frac{1}{3}$. Den Tilføjning maa nødvendigvis til, naar man vil forstaa Forholdet. Der er nogen Villighed at tage i Betragtning overfor det Selskab, som man her kontraherer med, og som i det hele taget har vist sig godt egnet til at drive den private Bane paa Jyn. Der har jo fra alle Sider, baade fra Selskabets og Statens, og ogsaa fra Rigsdagens, for saa vidt den har haft Lejlighed til at høre sine Ønsker, været udtalt, at man mente, at dette Selskab skulde blive vejs at have den private Drift paa Jyn, og derfor maa det med Nødvendighed ogsaa have Driften paa denne Strækning, naar det skal holde den Position, det hidtil har haft. Altsaa gælder det om at finde en Form, som ikke forfordeler nogen af Parterne, og som ikke paa hverder Selskabet større Risiko end der fornuftigvis kan tildeles det, og hvorved paa den anden Side Staten stilles saaledes i at den faar en passende Del i Udbytte, og dover de 2 pCt. 2 pCt. skulle Selskabet af Resten skal Staten have $\frac{2}{3}$ pCt. Resten ikke $\frac{1}{3}$. Faktisk bliver altsaa den man betinger a overordentlig stor, er det Tilfælde, at dag 3 pCt. eller 2 pCt. der falder mere end 3 falder 3 pCt. eller 2 pCt. derfor ikke, at man virket. Jeg forstaar det betydeligt, jeg mener, lig kan se noget saa betydeligt i dette For noget saa principiel betydeligt til at indlæg, at man derfor kan komme til at tage en noget

forandret Stilling til Lovforslaget mod i Jyor. Naturligvis indrømmer jeg, at Synspunktet er noget andet end i Jyor, men jeg maa sige, at i Jyor var der ikke forhandlet med det paagældende Selskab, thi man forudsatte, at Afforden for Ringe—Jaaborg Banen kunde gaa over paa Ringe—Nyborg Banen. Der viste sig imidlertid straks fra Selskabets Side Protest derimod, og fra Rigsdagens Side kom der direkte og indirekte saa mange Tilkendegivelser om, at det ikke lod sig gøre, og at det var rettest at komme til Afford med Selskabet. Om det nu er hylkedes at komme til en passende Afford, maa det være forbeholdt Tinget at bedømme; men naar der maa tages Hensyn til forfællige Sider, er efter mit Skøn det, der er foreslaaet her, ret passende. Staten kan være tjent dermed og Selskabet ganske sikkert ogsaa, fordi dets Risiko bliver mindre, men rigtignok ogsaa Udbygningen til Udbytte mindre. Thi hvis vi fastsætte en bestemt Procent i Afgift, skal den svares, men hvad der gaar ud over den, skal tilfalde Selskabet. Her derimod sættes 2 pCt. som Afgift, og hvad der indkommer der ud over, skal deles efter et bestemt Forhold, saaledes at Staten faar en større Del og Selskabet en mindre. Jeg kan ikke nægte, at der i dette Ting er en stor Forstel i Synspunkterne for Jærnbaneanlæg. Der er nogle Medlemmer, som f. Eks. det ærede Medlem fra Vangeland (Mhlefeldt-Daurvig), der ere overordentlig skeptiske, og der er andre Medlemmer, som ogsaa i Jyor begyndte med at erklære sig for jærnbane-trætte, men de synes i Nar ikke at staa saa ganske fast paa det Standpunkt. Der er andre Medlemmer, der derimod ville gaa meget vidt, og det ærede 5te Medlem for 2den Kres (Lunn) vil i det hele taget have, at Jærnbaneanlæg egentlig skulde drives saa yderligt, som det paa nogen Maade fornuftigvis kan være muligt, saa nær som muligt til hver Mand's Dør, og erklærede, at Samsærbedelsmidlernes Udvikling har Betydning for alle Næringsgrenes Udvikling og Opkomst her i Landet, særlig for Landbrug og Jiseri. Det kunne vi alle være enige om, men naturligvis gælder det her om at træffe en vis Maade; thi man kan ogsaa købe Guld for dyrt, og skønt jeg jo ønsker Udvikling af Jærnbanebygning — og det ærede Medlem vil se, at jeg har fremlagt i Nar et Forslag i Rigsdagen, hvis Vedtagelse vil gøre, at den private Jærnbanebygning indenfor visse Grænser vil faa Bind i Sejlene — tvivler jeg dog om, at jeg kan gaa saa vidt, som det ærede Medlem ønsker, thi man kan som